

Проповед на 17 юли – деня, на който почитаме света великомъченица Марина

Братя и сестри,

Велик е мъченическият подвиг заради Христа. Неизразимо светли са венците, които Бог дава на онези от нас, съумели да го възлюбят дори до отречение от земния живот. Прекланяме се пред подвига на стотиците, хилядите, често незнайни за нас мъченици от целия свят, които са се украсили със своята пролята за Христа кръв като с драгоценна одежда. Благоговеем пред Божията благодат, действала в техните души и сърца и направила от немощни и страстни човеци, от слаби девойки и деца, направила истински победители, поборници срещу врага на нашето спасение.

Прославяме Христа, без Когото не можем да сторим нищо. Прославяме Отца, Който ни призовава към съвършенство. Честваме и всички Господни приятели, човеци от плът и кръв, слаби и объркани, немощни като нас, а превърнали се в благодатни съсъди, сияещи с даровете на Светия Дух. Казват, че мъченичеството за Христа също е дар на Светия Дух.

Днес честваме прославена мъченица, крехка девойка, която с разум Христов и безстрашие съкруши козните на дявола. Честваме света Марина, сподобила се с мъченически венец в края на третото столетие. Тя е наречена великомъченица – така както Църквата нарича всички онези Христови угодници, понесли изключителни мъчения и послужили за пример на голямо множество хора да се обърнат във вярата.

Езичница по произход, дъщеря на езически жрец, невръстната Марина чува проповедта за Христа, приема това спасително слово и изповядва открито вярата. Не се бои да премине през ужасни мъчения, укрепявана от силата Христова. Никакви заплахи, обещания и мъчения не могат да я отклонят от тесния път на придобиването на Царството Божие. След дни на страшни изтезания тя е посечена с меч.

Сега е в Небесния Чертог, редом с девиците Христови, мъчениците с бели одежди, предстои пред Божия престол и се моли за нас.

Защото ние, днешните християни, не само нямаме силата за мъченичество, но не можем да понесем дори и най-малкото неудобство заради Христа.

Ние дори не изповядваме вярата, а скланяме към богопротивни учения, към новоезичество, към лъжливи авторитети. Не се интересуваме от безценното светоотеческо наследство, а прегръщаме всякакви суеверия и лъжи. Сякаш е по-важно какво казва Ванга или дядо Влайчо, отколкото

апостол Павел. Нашите поклонения често са обхождани на капища – „енергийни“ центрове и извършване на странни нецърковни практики. Най-важното е да запалим свещ или да наготвим съответното за празника ядене, а за изповед и причастие дори не помисляме. Ето това е нашето битово, обредово християнство – тъжна картина на безпросветен народ ...

А религиозното невежество се усилва, защото религия децата изобщо не изучават. В семействата им дори няма кой да ги научи да се прекръстват.

Бог да ни прости и помилва, да ни вразуми по молитвите на Своята Пречиста Майка и на светите мъченици. Амин!

Честит празник!

Честито на всички именици!

2021 г.